PRIJS 2 CENT

Nederland Insolvent

Brochure No. 2
als antwoord op de brochure der vereeniging „Onze Vloot” Neêrland's Ondergang.

Uitgave der Internationale Anti-Militaristische Vereeniging in Nederland

Aan het Nederlandsche Volk!

MEDEARBEIDERS!

Nogmaals acht de Nederlandsche Vereeniging „Onze Vloot" het noodig een brochure uit te geven over het gevaar, dat het moederland bedreigt, Indië te verliezen. Dit geschrift heeft ze getiteld: „Neêrland's Ondergang kan en moet voorkomen worden". Zij noemt dit een toelichting en vervolg op de brochure: „'s Lands welvaart in gevaar".

Eigenaardig is wel, dat de vorige brochure een toelichting behoeft, immers ware zij goed en zakelijk geschreven, dan was zij voor elk begrijpelijk en behoefde niet toegelicht te worden.

Men erkent dat de brochure van verschillende zijden is bestreden, dat men op die bestrijding niet heeft geantwoord en dat ook niet zàl doen.

Wij, Anti-Militaristen, vatten de zaken echter anders op, want wij willen graag bestrijding en zullen deze, indien we kunnen, zelfs uitlokken. In onze critiek op de brochure

„'s Lands welvaart in gevaar" hebben wij steeds doen uitkomen

dat het belang van 't Indische bezit alleen gold voor de BEZITTENDE klasse, alzoo voor een klein deel van het Nederlandsche volk.

Het overgroote deel — de arbeiders — kan het tamelijk koud laten wie er in Indië den baas speelt. De koffie, thee, suiker enz. zou voor de arbeiders waarachtig zooveel duurder niet worden, als de Indiërs eens 'n vrij volk werden. Het zou alleen d i t verschil geven, dat zoovelen zich niet konden vetmesten ten koste van de arme bruine sloebers.

Doch de Vereeniging „Onze Vloot" moge zich dit voor gezegd houden: zij geve brochures uit zooveel ze wil; wij zullen ze bestrijden waar we kunnen en zooveel in ons vermogen is, en als zij zegt niet te antwoorden op bestrijding, dan nemen we aan dat zij dit niet kàn,

omdat zij het overgroote deel des volks tracht te bedriegen,

door het belangen voor te spiegelen die het niet heeft.

Ontegenzeggelijk heeft zij echter begrepen, dat de vorige brochure

zeer gemakkelijk te bestrijden was,

waarom ze nu

alle hooge oomes bijeentrommelt

om hunne uitspraken over 't Indische bezit te vernemen.

Of 't haar zal baten?....

Wij gelooven en hopen ook van niet, daar de Nederlandsche arbeiders

niet meer zoo gemakkelijk te bedriegen zijn

als een halve eeuw geleden.

De anti-militaristische en socialistische propaganda heeft in de laatste jaren heel wat hoofden verhelderd, en waar deze het werkende volk niet bereikt,

zorgt de kapitalistische uitbuiting er wel voor,

dat men gaat nadenken. Zóóver is het zelfs al gekomen, dat zaken, die goed konden zijn als ze werden uitgevoerd, door het volk worden geweigerd, alleen omdat zij van den kapitalist komen.

Neen heeren, men vertrouwt u niet meer. Te veel hebt ge het volk bedrogen! En het moge lang of kort duren, **het einde van uw rijk komt steeds naderbij.**

Doch om op de brochure terug te komen.

Deze is veel beter geschreven dan de eerste. Men bemerkt, dat de schrijver z'n uiterste best heeft gedaan om de zaken, waar 't om gaat, zoo zwart mogelijk voor te stellen.

Het duizelt ons van de cijfers.

Millioenen picols suiker, balen tabak, blokken tin, balen koffie enz., worden uit Indië uitgevoerd, om niet te vergeten de kinabast, de rubber, de huiden, specerijen en de coprah. In 1910 — volgens de jaarcijfers van het Centraal-Bureau voor de Statistiek — in 't geheel voor 'n waarde van **453 millioen gulden,** terwijl de invoer uit Nederland in datzelfde jaar **tot 96 millioen gulden gestegen was!**

Doch altoos komen wij terug op deze vraag, welke we in onze vorige brochure reeds stelden:

WAT IS ER VAN AL DEZE MILLIOENEN DEN ARBEIDERS TEN GOEDE GEKOMEN??

Onder arbeiders verstaan we hier niet alleen de blanke, doch óók de bruine.

Alle Kamers van Koophandel in den lande, directeuren van groote fabrieken, gouverneurs-generaal in ruste, hoofdofficieren — in functie en gepensionneerde — zijn om hun oordeel gevraagd, wat verlies het wel voor Nederland zou zijn,

als Indië zich eens zou los scheuren van Nederland.

En van allen 't zelfde antwoord, n.l.:

EEN NATIONALE RAMP!!!

Of de Indiërs zelven er mede gebaat zouden zijn wordt

niet gevraagd, doch deze vraag mocht o. i. óók wel eens aan de orde gesteld worden.

'tIs toch maar gemakkelijk voor 'n goed bewapende mogendheid er op uit te gaan en

niet of zeer primitief bewapende landen in bezit te gaan nemen,

zich meester te maken van alles wat zoo'n land oplevert,

TOT ZELFS VAN DE ARBEIDSKRACHT DER INWONERS.

Denk maar aan de heerendiensten. En dan geeft men later er de voorstelling van, alsof het een nationale ramp zou zijn, wanneer de inwoners van zoo'n land wakker worden en hunne beheerschers graag kwijt willen!

Waarvoor al dat onrecht?

Alleen om enkelen in de gelegenheid te stellen

millioenen op millioenen te stapelen.

Och, men weet 't zoo mooi voor te stellen! Een leger van 23.000 werkloozen zou Nederland overstroomen als Indië verloren ging.

Doch zien wij eens naar Transvaal, waar in 1900 de boeren het verliezen moesten tegen de Engelschen; hoevelen zijn er toen niet vandaar moeten terugkeeren naar Nederland!

En zijn zij hier verhongerd?

Nooit van gehoord.

En al hebben zij 't slechter gekregen, aan wien de schuld?

Immers, wat de voorouders der boeren gezaaid hebben, hebben hunne nakomelingen gemaaid.

Zij toch verdreven de kaffers met geweld

— het recht van den sterkste — van hun geboortegrond. Met datzelfde recht

werden zij op hun beurt door de Engelschen verdreven.

En zoo zal 't in Indië ook gaan. Men moge de kinderen van hunne jeugd af al inprenten dat daden als van Jan Pietersz. Koen — het in puin schieten van Jacatra en het stichten van Batavia op die plaats — heldhaftig waren, RECHT was het niet, want

het was een recht dat steunde op de punt van het zwaard, het recht van den sterkste.

En nu gelooven we best, dat de gansche kapitalisten-bent — welke hare belangen in Indië heeft — niet graag afstand doet van hare bevoorrechte positie,

éénmaal toch zal de tijd komen, dat de Indiërs

— hunne kracht bewust —

DE ONDERDRUKKERS ZULLEN VERJAGEN.

Dezelfde kapitalistenbent is het, welke de oorlogsvloot in de Indische wateren wil uitbreiden,

opdat zij haar macht kan behouden.

En wil zij dit nu doen van de rijkdommen, welke zij uit Indië haalt? Neen hoor! Ze ijveren voor vlootuitbreiding, maar

NIET van het geld,

verkregen door het uitbuiten van den Javaan.

Het Nederlandsche volk is er goed voor!

De belastingen maar steeds verhoogd, den Javaan maar steeds meer onderdrukt en uitgezogen, opdat zij in de gelegenheid zijn zich maar steeds meer te verrijken. Recht of niet,

daarnaar wordt niet gevraagd.

Als het nationaal vermogen, dat wil zeggen:

het vermogen der kapitalisten,

maar toeneemt.

En met wat 'n huichelarij weet men het de arbeiders voor te stellen, dat óók ZIJ zulke groote belangen hebben bij het behoud van Indië! Men zou er om lachen als 't niet zoo treurig was.

De textielfabrikanten in Twente schrijven, dat voor millioenen guldens hunner producten uit de weverijen naar Indië worden uitgevoerd, en dat het rustig bezit van de koloniën ten nauwste samenhangt met den bloei van dat bedrijf.

Aan honderden werklieden verschaft het weven van de textielproducten arbeid, en duizenden guldens loon wordt er betaald....

Ja heeren, dat dank je den koekoek, doch aangenamer zou het jullie zijn,

als er DUIZENDEN arbeiders werkten voor

HONDERDEN guldens loon.

DAN KONDEN JULLIE NOG MEER INSLIKKEN.

Arbeiders! Met nadruk willen wij u waarschuwen!

Laat u niet bedriegen door schoonschijnende praatjes van

fabrikanten of van gewezen officieren,

welke allen belang hebben bij het behoud van Indië en de onderdrukking van den Javaan.

Denkt eens rustig na wat uw eigen belangen zijn, en vóóral: wat RECHT is. Dan twijfelen wij niet of gij zult tot geheel andere gevolgtrekkingen komen dan uwe en der Javanen uitbuiters.

Dan zult ge gevoelen dat 't hetzelfde blijft, of men blank is of bruin;

als we uitgezogen worden is er geen onderscheid.

En uit een oogpunt van r e c h t — het is nu eenmaal niet anders — schade of niet —

Nederland heeft n i e t het RECHT in Indië te heerschen, doch alleen de MACHT, en die macht wordt ontleend aan de geweldsmiddelen: leger en vloot.

* * *

En nu: het gele gevaar, eigenlijk de spil waarom alles draait.

Voor tien jaren geleden heeft Japan Rusland geklopt, waarover de geheele wereld verbaasd was. Niemand had kunnen denken, dat Japan in nóg geen halve eeuw

zóó beschaafd (?) geworden was,

dat het zich kon meten met het grootste land van Europa.

Dit heeft alle andere landen van Europa, — alsook Amerika, — opgeschrikt, vandaar dat men sedert dien niet anders hoort mompelen dan over het gele gevaar.

Men is gaan begrijpen, dat de Aziaten, als zij in de gelegenheid zijn zich te wapenen, voor Europa en ook voor Amerika een werkelijk gevaar worden.

Hoofdzakelijk echter is het 't gevoel van schuld, hetwelk men heeft tegenover deze Aziaten,

het is het kwade geweten.

Engeland, Frankrijk, Nederland en Amerika, — allen hebben er 't hare toe bijgedragen de Aziaten tegen ons in te nemen.

Welke dier staten kan vrij uitgaan en zeggen: „Onderdrukt heb ik niet, maar opgeheven heb ik het volk dat onder mijn bescherming stond?"

IMMERS GEEN!

Allen hebben uit de koloniën gehaald wat er met mogelijkheid uit te halen was, en inplaats van het volk op te heffen,

HEEFT MEN HET NEERGETRAPT.

Wat is in Engelsch-Indië overgebleven van de won-

derschoone bouwkunde, waarover dit volk beschikte, en waarvan de overblijfselen nog steeds getuigen?

Niets, totaal niets.

Wat is in de Nederlandsche koloniën overgebleven van de zachtmoedigheid, de gulle gastvrijheid van de inlanders?

Eveneens niets.

Vele mannen zijn geworden sluipmoordenaars, dieven en bedriegers, terwijl honderden vrouwen zich uit armoede

overgeven aan de prostitutie.

Nederland heeft de twijfelachtige eer,

tonnen gouds op te strijken

als pacht voor het verdelgingsmiddel van den Javaan:

DE OPIUM.

Frankrijk handelt in Tonkin niet beter dan Amerika op de Filippijnen, en alle beschaafde (?) mogendheden te zamen

roofden eenige jaren geleden in China dat het 'n lust was.

Begrijpt men nu wat het zeggen wil: het gele gevaar? Men weet zeer goed, als de Aziaten eens gaan ver-

gelden hetgeen hun sedert eeuwen is aangedaan,

dan komt het blanke ras er niet zoo goed af.

En tòch zouden wij wenschen dat er geen koloniën meer waren, alleen omdat het

nooit billijk, nooit recht kan zijn

dat het eene volk het andere onderdrukt.

Daarom arbeiders, en dáárom alleen roepen wij u toe:

Laat u niet verlokken door de schoonschijnende praatjes

van de Vereeniging „Onze Vloot".

Als deze vereeniging leden wil werven, laat ze dit dan probeeren onder diegenen, welke er belang bij hebben.

En dat zijn niet wij, doch de bezittende klasse.

Laat u niet beangstigen door een prent waarop 23.000 werkloozen worden afgebeeld, want als men de handen uit de mouwen steken wil en men stelt hier het kapitaal beschikbaar, wat men nu in Indië doet, dan is er plaats te over in Nederland en zijn wij voor die duizenden niet bang. Laat men maar beginnen de woeste gronden te ontginnen, waarvan er nog honderden bunders liggen, laat men de Zuiderzee droogmalen en inpolderen en men zal zien, dat men van al die duizenden niet eens wat merkt.

Arbeiders, die hun belang begrijpen,

worden geen lid van de Vereeniging „Onze Vloot",

welke geheel in het leven is geroepen door

hunne vijanden: DE KAPITALISTEN,

doch sluiten zich aan bij de Internationala Anti-Militaristische Vereeniging, welke beoogt:

geen geld en geen mannen te leveren voor vlooten of staande legers,

doch de oorlogen met alle kracht te bekampen, om te komen tot

een maatschappij waar elk in vrede zal kunnen leven en werken.

Dus geen gelden MEER beschikbaar gesteld voor het bouwen van grootere schepen, doch steeds de oorlogslasten verminderd. Elk jaar, bij elke begrooting steeds minder toegestaan voor oorlog.

Bij iedere gelegenheid geprobeerd het leger in te krimpen,

tot er ten slotte niets van overblijft.

Dàn zal steeds grooter worden de welvaart van dàt deel des volks dat er recht op heeft, — dat zijn de arbeiders.

En dan mogen de groote heeren, — fabrieksdirecteuren, officieren, burgemeesters enz. — ons het faillissement van Nederland voorspellen,

dit geldt dan echter alleen voor henzelf en hunne kornuiten,

doch het overgroote deel des volks zal er eerder beter dan slechter op worden.

Wij weten wel,

dat het volk nog niet veel in te brengen heeft,

doch langzaam aan verandert dit en wellicht is de tijd niet verre meer, dat als een schallende bazuin in de ooren der heerschers zal klinken:

„Tot hiertoe en niet verder".

Dan zou 't niet te verwonderen zijn, als de woorden, welke Jezus heet gezegd te hebben:

„Bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons"

in vervulling kwamen, doch dan, mijne heeren, is het te laat. Dan zal rekenschap van u gevraagd worden:

Wat hebt gij met onze zonen en dochters, wat hebt gij met onze ouders gedaan?

En gij zult verstomd staan, maar men zal u in 't gezicht slingeren:

Onze zonen hebt gij naar het slagveld gezonden om vermoord te worden; onze dochters onteerd, onze ouders schandelijk uitgebuit,

ALLEEN OM WINSTEN OP WINSTEN TE STAPELEN.

Maar dan zal ook blijken, dat diezelfde groote domme massa edelmoediger zijn kan dan 'n kleine bende kapitalistengespuis, want die massa zal wellicht niets doen dan hunne gewezen uitbuiters veroordeelen om te werken.

* * *

Het geschrift eindigt met de opwekking te zorgen, dat de volksvertegenwoordiging de voorstellen zal aannemen tot het bouwen van slagschepen, welke het bezit van Indië moeten beschermen.

Arbeiders, U roepen wij toe:

Laat uwe stem hooren, zóó luid, dat de heeren in Den Haag

HET NIET AANDURVEN

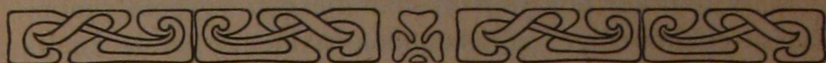
nog meer geld voor de marine uit te geven dan nu reeds gedaan wordt.

Zorgt er voor, dat men niet DURFT besluiten

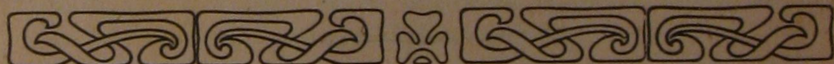
de zeemiliciens naar Indië te sturen,

OM DAAR HUN BRUINE BROEDERS TE GAAN BEVECHTEN.

Aan u arbeiders het antwoord!

Geeft U op als lid der I. A. M. V. bij de bekende adressen

De Wapens Neder

is het Maand-Orgaan van de Internationale
Anti-Militaristische Vereeniging in Nederland

Redactie: Ds. SCHERMERHORN, te Nieuwe Niedorp
Administratie: JOHNNIE HARINCK, Joubertstraat 117,
Den Haag

Abonnementsprijs: 25 cent per jaar

(bij vooruitbetaling)

Kolportageprijs: 100 ex. f0.90; 500 ex. f4.25; 1000 ex. f8.—

Typ. Drukkerij „Voorwaarts", Beerenstraat 17, Amsterdam.